

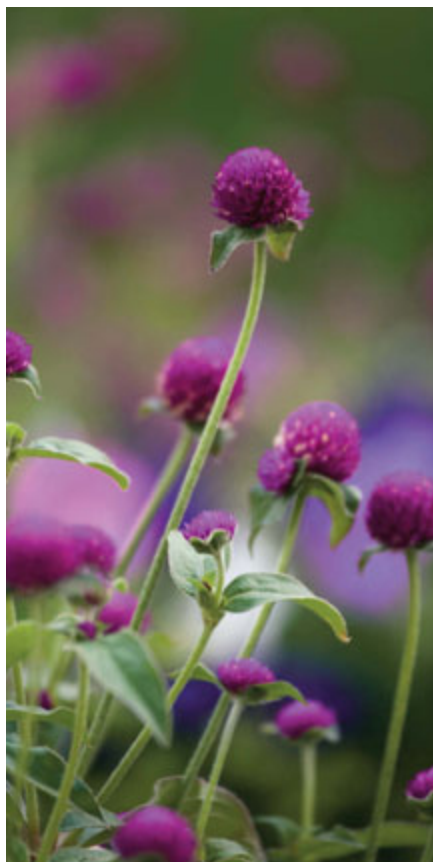
Drazí bratři a sestry, zůstaňte silnými a číňte dobrá rozhodnutí, která vám umožní jíst ovoce ze stromu života. Pokud jste, z jakéhokoli důvodu, chybili nebo opustili cestu, otevíráme vám svou náruč a říkáme: „Pojďte. Je zde naděje. Máme vás rádi a chceme vám pomoci k tomu, abyste byli šťastní.“

Nebeský Otec nás tak velice miluje, že dal svého jediného Syna, Ježíše Krista.

Ježíš Kristus nás tak velice miluje, že dal svůj život za usmíření našich hříchů!

Co jsme my ochotni dát, abychom se stali čistými a získali onu radost?

O těchto pravdách vydávám své svědectví ve svatém jménu Ježíše Krista, amen. ■

Starší Mervyn B. Arnold
Sedmdesátník

Jak jste naložili s mým jménem?

Jednoho dne se budeme muset i my zodpovídat našemu Spasiteli, Ježíši Kristu, z toho, jak jsme naložili s Jeho jménem.

Když byl prezident George Albert Smith ještě mladý, zjevil se mu ve snu jeho zesnulý dědeček George A. Smith a řekl: „Rád bych věděl, jak jsi naložil s mým jménem.“
President Smith odpověděl: „Nikdy jsem s tvým jménem neudělal nic, za co by ses musel stydět.“¹

Každý týden, když přijímáme svátost, uzavíráme smlouvu a činíme slib, že jsme ochotni vzít na sebe jméno Krista, vždy na Něj pamatovat a dodržovat Jeho příkázání. Jsme-li ochotni to udělat, je nám přislíbeno nejkrásnější požehnání – že Jeho Duch bude vždy s námi.²

Stejně jako se prezident George Albert Smith musel zodpovídat dědečkovi z toho, jak naložil s jeho jménem, jednoho dne se budeme muset i my zodpovídat našemu Spasiteli, Ježíši Kristu, z toho, jak jsme naložili s Jeho jménem.

O tom, jak je důležité mít dobré jméno, se dočteme v Příslovicích, kde se píše: „Vzácnější jest jméno dobré než bohatství veliké, a přízeň lepší než stříbro a zlato“³ a jméno „spravedlivého“⁴ je požehnané.

Když jsem přemítal o těchto verších a o tom, jak je důležité mít dobré

jméno, zaplavily mne vzpomínky na dobré jméno a odkaz, které mně, mým čtyřem bratrům a mým dvěma sestrám zanechali moji rodiče. Moji rodiče neměli ani bohatství světa, ani stříbro a zlato. V domě se dvěma ložnicemi, jednou koupelnou a krytou verandou za domem, kde spaly mé sestry, nás žilo devět. Když rodiče zemřeli, sešli jsme se s bratry a sestrami, abychom si rozdělili jejich pozemský majetek, který nebyl velký. Matka po sobě zanechala několik šatů, starý nábytek a pár dalších drobností. Otec po sobě zanechal tesařské náčiní, staré lovecké pušky a sotva co jiného. Jediné, co mělo nějakou peněžní hodnotu, byl skromný dům a trocha úspor.

Upřímně jsme si spolu poplakali, vzdávajíc díky, neboť jsme věděli, že nám zanechali něco mnohem cennějšího, než je stříbro a zlato. Věnovali nám svou lásku a svůj čas. Často vydávali svědectví o pravdivosti evangelia, o kterém si nyní můžeme číst v jejich drahocenných denících. Učili nás pilně pracovat, být poctiví a platit plný desátek, ale ani ne tak svými slovy, jako spíše svým příkladem. Probudili v nás také touhu rozvíjet své vzdělání, sloužit na misi, a co je nejdůležitější,

touhu nalézt věčného společníka, být oddáni v chrámu a vytrvat do konce. Skutečně nám zanechali odkaz dobrého jména, za což jim budeme na věky vděčni.

Když byli milovaný prorok Helaman a jeho manželka požehnáni dvěma syny, pojmenovali je Lehi a Nefi. Helaman svým synům pověděl, proč dostali jména po dvou předcích, kteří žili na zemi téměř 600 let před jejich narozením. Řekl:

„Vizte, synové moji, ... dal jsem vám jména našich prvních rodičů [Lehiho a Nefiho] ... a toto jsem učinil,“ proto, že „když si vzpomenete na svá jména, ... můžete si vzpomenouti na *jejich skutky*; a když si vzpomenete *na jejich skutky, můžete vědět, jak je řečeno i napsáno, že byly dobré*.

Tudíž, synové moji, chtěl bych, abyste činili to, co je dobré, *aby o vás mohlo být řečeno, a také napsáno, to, co bylo řečeno a napsáno o nich*.

... *Abyste mohli mítí onen draho-cenný dar věčného života.*“⁵

Bratři a sestry, jak se bude vzpomínat na naše jména za 600 let?

Když Moroni hovořil o tom, jak na sebe můžeme brát jméno Kristovo a ochraňovat tak své dobré jméno, učil:

„A opět bych vás chtěl nabádati, abyste *šli ke Kristu* a chopili se *každého dobrého daru a nedotýkali se daru zlého, ani věci nečisté*. ...

Ano, *pojdte ke Kristu* a buďte v něm zdokonalováni a popírejte v sobě veškerou bezbožnost.“⁶

V inspirované brožurce *Pro posílení mládeže* se dočteme, že svoboda volby je věčná, Bohem daná zásada, která s sebou nese morální zodpovědnost za učiněná rozhodnutí. „Ačkoli se [můžeme] svobodně rozhodovat sami za sebe, [nemůžeme] si svobodně zvolit následky svých činů. Když [učiníme] nějaké rozhodnutí, dostaví se následky onoho rozhodnutí.“⁷

Krátce poté, co jsme se s mou milou Devonnou vzali, podělila se se mnou o to, jak se v mládí naučila důležitosti nauky, že se můžeme svobodně rozhodovat, ale že si nemůžeme svobodně volit následky svých činů. S pomocí své dcery Shelly bych se s vámi rád o zkušenost sestry Arnoldové podělil:

„Když mi bylo 15 let, často jsem měla pocit, že máme příliš mnoho pravidel a přikázání. Nevěděla jsem, jestli se normální veselá dívka dokáže s tolika omezeními vůbec těšit ze života. Kromě toho mi dlouhé hodiny

práce na tatínkově farmě vážně zasahovaly do času, který jsem chtěla trávit s přáteli.

Tohoto léta jsem měla za úkol zajistit, aby krávy, které se pásly na horské pastvině, neprorazily ohradu a nedostaly se do obilného pole. Kráva, která spase nezralé obilí, se může nadmout, což může zapříčinit udušení a smrt. Jedna z krav se vždy obzvláště snažila prostrčit hlavu ohradou. Jednoho rána, když jsem na koni objížděla ohradu a dohlížela na dobytek, jsem zjistila, že tato kráva prorazila ohradu a dostala se do obilného pole. Ke svému zděšení jsem si uvědomila, že kráva spásá obilí už hodnou chvíli, protože je už nadmutá a vypadá jako balon. Pomyslela jsem si: ‚Ty hloupá krávo! Ta ohrada tam byla od toho, aby tě chránila, a tys ji přesto prorazila a spásla jsi tolik obilí, že jsi tím ohrozila svůj život.‘

Pospíchala jsem pro tatínka zpátky na farmu. Když jsme se však vrátili, našli jsme krávu ležet na zemi mrtvou. Bylo mi líto, že jsme o krávu přišli. Poskytli jsme jí krásnou horskou pastvinu, kde se mohla pást, ohradu, která ji udržovala dál od nebezpečného obilí, a ona přesto ohradu pošetile prorazila a přivodila si smrt.

Když jsem přemýšlela o poslání ohrady, uvědomila jsem si, že ohrada byla záštitou, tak jako i přikázání a pravidla mých rodičů jsou záštitou. Přikázání a pravidla byla stanovena pro mé dobro. Uvědomila jsem si, že poslušnost přikázání mě může zachránit před tělesnou i duchovní smrtí. Toto osvícení bylo rozhodujícím okamžikem v mém životě.“

Sestra Arnoldová se naučila, že náš laskavý, moudrý a milující Nebeský Otec nám dal přikázání – ne aby nás omezovala, jak by protivník chtěl, abychom uvěřili – ale aby nám

Když bylo sestře Arnoldové 15 let (na fotografii ji představuje její dcera), poznala při hlídání pasoucího se stáda, jakou mají přikázání ochrannou moc.

v životě žehnala a ochraňovala naše dobré jméno a odkaz pro budoucí pokolení, tak jako to činila pro Lehiho a Nefiho. Tak jako ona kráva nesla následky své volby, i každý z nás se musí naučit, že souseďova tráva za ohradou není *nikdy* zelenější – a ani nikdy nebude – neboť „zlovolnost nikdy nebyla štěstím“.⁸ Až tento život skončí, každý z nás ponese následky svých rozhodnutí. Příkázání jsou jasná, příkázání nás ochraňují, příkázání nás neomezují a nádherná požehnání poslušnosti jsou nespočetná!

Nebeský Otec věděl, že všichni uděláme chyby. Jsem nesmírně vděčný za Usmíření, které každému z nás umožňuje činit pokání a provádnout nezbytné změny, abychom znovu mohli být se Spasitelem za jedno a pocítit nádherný pokoj odpuštění.

Náš Spasitel nás denně vyzývá, abychom očistili své jméno a navrátili se do Jeho přítomnosti. Jeho povzbuzení je plné lásky a něhy. Představte si se mnou Spasitelovo objetí, zatímco čtu Jeho slova: „Nevrátíte se nyní ke mně a nebudete činit pokání z hříchů svých a neobráte se, abych vás mohl uzdravit?“⁹

Dnes bych rád každému z vás udělil stejnou výzvu, jakou moji rodiče, na které budu na věky vzpomínat pro jejich dobré jméno, udělili mně. Než budete jednat, představte si Spasitele, jak vám stojí po boku, a položte si otázku: „Pomyslel bys na to, řekl bys to nebo udělal to, pokud bys věděl, že On stojí vedle tebe?“ Neboť On tam zajisté je. Náš milovaný prezident Thomas S. Monson, o kterém svědčím, že je prorokem, často cituje následující verše z písem, když hovoří o Pánu a Spasiteli: „Neboť půjdu před tváří vaší. Já budu na pravici vaší a na levici vaší a Duch můj bude v srdci vašem.“¹⁰

Kéž jsme v onen slavný den, kdy staneme před milovaným Spasitelem, abychom mu podali zprávu o tom, jak jsme naložili s Jeho jménem, schopni oznámit: „Boj výborný bojoval jsem, běh jsem dokonal, víru jsem zachoval.“¹¹ „Tvé jméno jsem choval v úctě.“ Svědčím o tom, že Ježíš je Kristus. Zemřel, abychom my mohli žít. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. *Presidents of the Church Student Manual* (Church Educational System manual, 2003), 134.
2. Viz Nauka a smlouvy 20:77.
3. Přísloví 22:1.
4. Přísloví 10:7.
5. Helaman 5:6–8; zvýraznění přidáno.
6. Helaman 10:30, 32; zvýraznění přidáno.
7. *Pro posílení mládeže* (brožura, 2001), 4.
8. Alma 41:10.
9. 3. Nefi 9:13.
10. Nauka a smlouvy 84:88.
11. 2. Timoteovi 4:7.